

РЕШЕНИЕ

№ 26438

гр. София, 30.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 25.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **4571** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на „Дари Билд“ ЕООД, ЕИК-207915515, представлявано от управителя Ц. А., чрез адв. В. А., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ №ФК-С.-0165735/19.02.2026г. издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място], Главна дирекция „Фискален контрол“ на ЦУ на НАП за обект на дружеството-вендинг автомат находящ се в [населено място], [улица], СПГ „К. Е.“.

В жалбата са изложени подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснати нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон, липса на ясни мотиви и неспазване на принципа на съразмерност. Оспорени са мотивите на заповедта, в това число и тези за определяне на 14-дневен срок на запечатване на обекта, като се посочва, че същите са формални, противоречиви и не са съобразени, както с тежестта на нарушението, така и с решение на Съда на Европейския съюз от 04.03.2023 г., постановено по дело № С-97/2021 г., според което не се допуска национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение да се налага едновременно имуществена санкция и мярка „запечатване на търговски обект“. Иска се от съда да отмени оспорената заповед и да присъди в полза на жалбоподателя разносните по делото.

Ответникът - началник отдел „Оперативни дейности“ ГД ФК при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт К., моли съда да отхвърли жалбата и да постанови решение, с което да потвърди заповедта като правилна и законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, 80-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С процесната заповед №ФК-С.-0165735/19.02.2026г. издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място], Главна дирекция „Фискален контрол“ на ЦУ на НАП, е наложена ПАМ „Запечатване на търговски обект“ и „Забрана за достъп до обекта“ за срок от 14 дни, на вендинг автомат находящ се в [населено място], [улица], СПГ „К. Е.“ стопанисван от дружеството – жалбоподател. Мярката е наложена за това, че при извършена на 24.11.2025г. в 11.49 ч. проверка на търговския обект- вендинг автомат, и направена контролна покупка, при същата не е визуализиран номер на фискален бон и номер на фискално устройство, продажбата не е отразена като такава на екрана, поради липса на монтирано и налично фискално устройство, вградено в автомат на самообслужване. В мотивите на заповедта е посочено, че по време на проверката безспорно било установено, че автоматът е включен в електрическото захранване, както и че няма въведено в експлоатация Ф. с изградена връзка към НАП.

В хода на съдебното производство са представени доказателства за издадено наказателно постановление №871583-Ф./20.01.2026г., с което за установените на 24.11.2025г. нарушения на „Дари Билд“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 3070 евро.

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 186, ал. 4 от ЗДДС и от надлежна страна.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 186, ал. 3 ЗДДС. Със заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС. Обжалваният акт е издаден в предписаните от закона форма и съдържание. Изложени са фактическите и правни основания за налагане на ПАМ. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяна на заповедта.

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системен бон и да ги съхранява до напускането на обекта. Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. регламентира, че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги.

В разглеждания случай, въз основа на приетите по делото писмени доказателства, се установява по несъмнен начин, че при извършената на 24.11.2025г. проверка не е визуализиран

номер на фискален бон и номер на фискално устройство. Издаването на фискална касова бележка за извършената покупка и плащане е било дължимо съгласно цитираните по-горе в решението разпоредби от ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.

Независимо от установеното нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед противоречи на материалния закон и на целите му, по следните съображения:

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл. 118. Съдът намира, че в конкретния случай са доказани по безспорен начин фактическите основания, посочени от административния орган при издаване на процесната заповед. Независимо от това, процесната заповед следва да бъде отменена. Това е така, защото издаването на заповед, с която се налагат ПАМ, а същевременно и наказателно постановление, с което се налага имуществена санкция за едно и също нарушение са в противовес на принципа за съразмерност, посочен в разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от АПК. Съгласно посочената правна норма, административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В този смисъл е и Решение от 04.05.2023 г. по дело С-97/21 (MV – 98), в което Съдът на Европейския съюз постанови, че „член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение“. В този смисъл е и практиката на ВАС на РБ: решения № 8855 от 16.07.2024г. по адм. дело № 3069/2024г., VIII отд., № 5542 от 08.05.2024г. по адм. дело № 11372/2023г., VIII отд., № 8855 от 16.07.2024г. по адм. дело № 3069/2024г., VIII отд., № 5453 от 07.05.2024г. по адм. дело № 157/2024г., VIII отд., № 4290 от 09.04.2024г. по адм. дело № 12095/2023г., VIII отд. и др. В случая дружеството – жалбоподател е било санкционирано за същото деяние (бездействие) и е заплатило наложената имуществена санкция. Изтърпяването и на принудителната мярка за 14 дни запечатване на търговския обект заедно със заплатената имуществена санкция, която е определена в размер на 3070 евро не съответства на тежестта на нарушението неиздаване на фискален бон за 01.00лв.

В заключение - оспорената заповед №ФК-С.-0165735/19.02.2026г. издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място], Главна дирекция „Фискален контрол“ на ЦУ на НАП е издадена от компетентен административен орган, който обаче е приложил неправилно релевантните за случая и обсъдени по - горе материалноправни норми и с издаването ѝ не е способствал да бъде изпълнена целта на закона, предвид което заповедта следва да се отмени.

При този изход на спора, ответникът следва да заплати в полза на жалбоподателя сторените от него разноски. Видно от приложените по делото писмени доказателства, жалбоподателят е направил разноски по делото в размер на 700 евро адвокатско възнаграждение и 25.56 евро за заплатена държавна такса, поради което ответникът следва да бъде осъден да ги заплати на жалбоподателя в този размер.

Водел от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 186, ал. 4 ЗДДС,
Административен съд София - град, 80-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С.-0165735/19.02.2026г. издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място], Главна дирекция „Фискален контрол“ на ЦУ на НАП за обект на дружеството-вендинг автомат наоходящ се в [населено място], [улица], СПГ „К. Е.“ за налагане на „Дари Билд“ ЕООД, ЕИК-207915515 принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до обекта“, за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „Дари Билд“ ЕООД, ЕИК-207915515 сумата от 725.56 евро разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ, в 14 - дневен срок от съобщаването.